

de andre slaa deres Partifæller i det andet Ting ned, er jo ikke godt at vide; jeg vil med en vis Spænding imødesee det.

Dalsgaard: Jeg har desværre ikke haft Lejlighed til at kunne følge denne ret vigtige Sags Behandling med den Opmærksomhed, jeg gerne havde villet. Det er derfor saa meget mere muligt, at jeg er kommet til at se forkert paa den. Men da jeg har faaet den Opfattelse, at Lovforslaget, som det foreligger for os nu, kan ses fra et Synspunkt, der, saa vidt jeg har lagt Mærke til, ikke har været fremdraget tidligere, finder jeg dog Anledning til at fremkomme med et Par Bemærkninger til Begrundelse af min Stilling til Sagen.

Jeg skal ikke indlade mig paa Betragtninger over, om det retligt og grundlovsmæssigt kan forsvares paa nuværende Tidspunkt at fastsætte nye Regler, hvorefter Kapitelstaksten for 1914 skal udregnes, efter at den allerede een Gang er udregnet og fastsat paa den hidtil gældende Maade. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at om dette kan gøres, og om det er i Overensstemmelse med almindelig Ret og med Grundloven, derom er der delte Meninger mellem de sagkyndige. I Parentes maa jeg maaske bemærke, at det er ganske rart for os Lægmænd, at de sagkyndige aldrig er enige, thi derfor kan Lægmænd lige saa godt slumpe til at faa den rette Opfattelse som den ene Part af de sagkyndige. Altsaa, de sagkyndige ser forskelligt paa dette Forhold; men da det er Tilfældet, kan jeg ikke se rettere, end at de, der skal svare Afgift efter Kapitelstakst, løber en meget stor Risiko, dersom Lovforslaget, som det nu foreligger for os, bliver vedtaget. Thi der er ikke Tvivl om, at adskillige af de nydende vil prøve at hævde ved Domstolene, at den Kapitelstakst, der een Gang har været sat for 1914, er den eneste rigtige og gyldige for 1914, og dersom det skulde lykkes dem at gennemføre denne Sag ved Domstolene, saa vilde Yderne ikke faa anden Fornøjelse af dette Forslag end den, at de med Hensyn til Kapitelstaksten for 1914 kom til at svare deres Ydelse efter den høje Kapitelstakst uden Nedsættelse eller Afkortning eller Udsættelse og desuden kom til i de følgende 3 Aar at svare en højere Kapitelstakst, end de ellers vilde komme til, forudsat at Kapitelstaksterne for de 3 følgende Aar bliver lavere end for 1914. Jeg tør derfor for mit Vedkommende ikke stemme for Forslagets Paragraffer 1 og 2. Foruden den Risiko, som Yderne kommer til at løbe, er der tillige den Ulejlighed og Bekostning, der kan blive

ved Processer om Sagen, og de mange Afregningsforhold, der kan blive bagefter, hvis Processerne fører til en Underkendelse af den saaledes fastsatte Kapitelstakst for 1914. Af disse Grunde kan jeg som sagt ikke stemme for disse Bestemmelser. Jeg mener, at set fra Ydernes Standpunkt er Risikoen alt for stor ved at stemme for de to Paragraffer. Den eneste Fordel, som Yderne i heldigste Tilfælde vilde kunne naa, hvis Lovforslaget blev vedtaget, som det foreligger, vilde være, at de vilde faa Henstand med noget af det, de ellers i 1915 skulde svare for 1914; men hvis Loven bliver underkendt af Domstolene, vil de ikke faa nogen Henstand for 1914, og saa vil de ikke blot komme til at svare efter den for 1914 een Gang fastsatte høje Kapitelstakst, men] desuden vil denne Kapitelstakst komme til at virke forhøjende paa Kapitelstaksten for Aarene 1915—16 og 17.

Landbrugsministeren (K. Pedersen): Jeg kan ikke udtale nogen stor Glæde over den Behandling, som dette Lovforslag har faaet i dette høje Ting, thi jeg kan jo ikke sige andet, end hvad jeg sagde, da jeg havde Konference med Udvalget, at jeg ikke kan tiltræde de Ændringsforslag, som Udvalgets Flertal har stillet her. Lovforslaget, som blev sendt op i dette høje Ting fra Folketinget, var et Kompromisforslag, som var fremkommet gennem Forhandlinger og ved Resignation fra forskellig Side; det havde til syvende og sidst faaet Tilslutning fra alle Partier, og ved enhver Forringelse af dette Forslag, som maatte blive foretaget her oppe, løber man den Fare, at Folketingets Medlemmer, som nu paa dette Grundlag har fundet hinanden, vil falde fra hinanden, og at det hele vil løbe ud i intet. Derfor maa jeg tilraade at stemme imod de Ændringsforslag, som Udvalgets Flertal har stillet, og anbefaler kun de Ændringsforslag, som jeg selv har stillet til §§ 1 og 2.

Af hvad der nu foreligger og er udtrykt i Ændringsforslagene, fremgaar det jo ganske tydeligt, at den Tanke, som laa til Grund for det Lovforslag, som var stillet fra Regeringens Side, og ogsaa for Forslaget, som det endeligt blev vedtaget i Folketinget paa Forslag af Venstre, ikke finder hverken Forstaaelse eller Tilslutning i dette høje

Rettelser.

Sp. 533, Linie 14 f. o.: „Forpagtningsafgifterne“, læs: Fæsteafgifterne.

— 534, Linie 26 f. o.: „Ligesom“, læs: Selv om.